

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, że zaskarżone decyzje nie podlegają przepisom art. II.5(3)(d) załącznika II do umowy dotacji 7.PR.
2. Zarzut drugi, że zaskarżone decyzje nie spełniają właściwych wymogów formalnych i proceduralnych oraz naruszają zasadę dobrej administracji.
3. Zarzut trzeci, że rzeczywistym zamiarem poznawanej jest wdrożenie niezgodnej z prawem kompensacji, a nie nałożenie środków ostrożnościowych.
4. Zarzut czwarty, że zaskarżone decyzje oparte są na niezgodnych z prawem dyskrecjonalnych decyzjach pozwanej.
5. Zarzut piąty, że zaskarżone decyzje obarczone są naruszeniami zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2015 r. – Eurorail/Komisja i INEA

(Sprawa T-589/15)

(2016/C 027/78)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eurorail NV (Aalst, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J. Derenne, N. Pourbaix i M. Domecq)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Innowacyjności i Sieci (INEA) i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie na podstawie art. 272 TFEU, że decyzja INEA z dnia 17 lipca 2015 r. o rozwiązaniu umowy dotacji ⁽¹⁾ i nakazaniu zwrotu części zaliczek wypłaconych skarżącemu jest nieważna i nieobowiązująca, i że końcowa kwota dotacji należnej skarżącemu powinna zostać ustalona na 951 813 EUR;
- Ewentualnie, skarżący podnosi, że Komisja i INEA powinny ponosić odpowiedzialność umowną za spowodowanie strat po stronie skarżącego w wyniku decyzji i wnosi o nakazanie zwrotu 581 770 EUR (wraz z odsetkami);
- Ewentualnie – nakazanie INEA/Komisji cofnięcia decyzji oraz
- Obciążenie INEA/Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, że INEA i Komisja działały z naruszeniem ich zobowiązań wynikających z umowy dotacji. Skarżący podnosi, że popełniły one naruszenie rozwiązując umowę dotacji i nakazując zwrot wypłaconych skarżącemu zaliczek.

2. Zarzut drugi, że INEA i Komisja działały z naruszeniem zasady wykonania w dobrej wierze zobowiązań umownych.
3. Zarzut trzeci, że INEA i Komisja naruszyły uzasadnione oczekiwania skarżącego.

⁽¹⁾ Umowa dotacji MPO/09/058/SI1.5555667 „RAIL2” (Marco Polo II Call 2009).

**Skarga wniesiona w dniu 19 października 2015 r. – Europäischer Tier- und Naturschutz i Giesen/
Komisja**

(Sprawa T-595/15)

(2016/C 027/79)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. (Much, Niemcy) i Horst Giesen (Much) (przedstawiciel: P. Brockmann, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 17 sierpnia 2015 r., doręczonej w dniu 24 sierpnia 2015 r.,

w związku z tworzeniem europejskiego prawa stowarzyszeń w postaci jej propozycji ustawy, która już nie jest opublikowana, lub zmienionego wariantu w dopuszczalnych ramach, w której to propozycji wspomniana instytucja postawiła na równi transgraniczną działalność o niematerialnych celach ze stowarzyszeniami o celach zarobkowych, ewentualnie

w związku z harmonizacją krajowego prawa w zakresie gromadzenia się i stowarzyszania się w odniesieniu do transgranicznej działalności o niematerialnych celach,

— i tym samym nakazanie Komisji Europejskiej przywrócenia stanu zgodnego z prawem w rozumieniu art. 266 TFUE, przy czym instytucja ta jest obowiązana zaniechać dalszych pogorszeń w rozumieniu żądań 1 i 2, mogących uniemożliwić lub utrudnić przywrócenie tego stanu, oraz

— obciążenie Komisji i ewentualnych interwenientów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca krytykuje zaniechanie stworzenia europejskiego prawa stowarzyszeń i usunięcia istniejącej dyskryminacji oraz naruszenie zbiorowej i indywidualnej wolności stowarzyszania się.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty:

1. zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 11 europejskiej Konwencji o ochronie prawa człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „EKPC”), art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), ogólnych zasad prawa w rozumieniu art. 6 ust. 3 TUE i art. 20 międzynarodowej Karty praw człowieka ONZ
2. zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do równości wobec prawa (art. 20 karty i art. 14 EKPC) ze szkodą dla wartości niematerialnych i stowarzyszeń o niematerialnych celach